

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר

מתיקות הזוהר

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 115

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

ספר מתיקות הזוהר

דרשה ליומא דהילולא
של הצדיק הקדוש רבי דנאל פריש זכר צדיק לברכה
בבני ברק בבית המדרש המרכזי י"ד שבט תשע"א לפ"ק

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי סניף בת ים, 052-7651911
בגשיאנות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א
לכבוד יומא דהילולא של המקבל האלוקי צדיק יסוד עולם מלאך ה'
צבקות הרי"ח הטוב מרן רבי יוסף חיים מבגדאד זיע"א, י"ג אלול תשע"ב

ספר מתיקות הזהר

דרשה ליומא דהילולא של הצדיק הקדוש

רבי דנאל פריש זכר צדיק לברכה

בבני ברק בבית המדרש המרכזי

י"ד שבט תשע"א לפ"ק

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכי הרבים
המקורבים את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים על ידי
למוד הזהר הקדוש ה' עליכם יחיו, שארגנו את הקבוץ הקדוש הזה,
וברשות כל הקהל הקדוש הזה, ה' אלהי אבותכם יסף עליכם ככם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם, אמן.

אנו מיחלים ומצפים שעל ידי הקדוש השם הגדול והנורא היוצא
מהקבוץ הקדוש הזה, נזכה לברכה: "וקבצנו יחד מהרה מארבע
כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

נתאספנו היום ליומא דהילולא של הצדיק הקדוש רבי דנאל פריש
זכר צדיק לברכה בעל מחבר פרוש מתוק מדבש על הזהר
הקדוש, ועוד ספרים רבים ונכבדים, אשר זכיתי גם כן לעזור לו
בכמה מהספרים הנזכרים למעלה, (והדפסתי גם כן מכתב עם הערות
שקבלתי ממנו^[א]).

א. ראה מכתבו של רבי דנאל פריש:

ברוך ה', ב' מרחשון תשל"ט.

שלום וכל טוב סלה לכבוד ידידנו הרב הגאון זוכה
ומזקה, ורבים השיב מעון על ידי חבוריו הנחמדים
והיקרים וכו' פבור קדשת מורנו הרב ר' שלום יודא
גראס שליט"א.

אחרי דרישת שלומכם הטוב היום קבלתי חבילת

ספריו ופתחתיו והאירו לפני עיני שבעת ספרים
קדושים שמלאים זיו וזהר להאיר על פני תבל בכל
ענינים הצריכים בדרך, תקון וזהירות. יעזר ה' ותברך
שיתקדש שם שמים על ידו ויזכה עוד להוציא יקר
מזולל להאיר עיני עורים ולפקח עיני הרוצים לידע
ולקבץ פרצות הדור.

פתחתי ספרו הקשוב מנוחת שלום חלק ז' ופתחתי
בפתח השער וראיתי שבטעות העתיק בקטע

בראשית אספר שהיינו ידידים גדולים להבדיל בין חיים לחיים, והוא עזר לי בכמה דברים גדולים, וגם פן עזרתי לו בהרבה ענינים.

ואי אפשר לספר ברבים הדברים שהיו בינו לביני, כמו שאמרתי פעם לפרש מה שאנו אומרים בהושענא רבא: הושענא דביר המצנע.

ופרשתי, דהנה כתיב "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע". ואפשר לומר הכונה, דטרם ביאת המשיח לא יוכלו בני אדם לדבר דבורי קודש למען כבוד שמו ותברך, רק בצנעה, וכששני בני אדם מדברים ביניהם בסוד ואיש אחר רוצה לשמוע מה הם מדברים, צריך לנטות אזנו היטב לשמוע מה שמדברים.

וזוהו שאמר הכתוב "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו", שידברו כל כך בצנעה מחמת גדל הבושה בימים ההם לדבר דבורים שבקדשה בריש גלי, ויהיה כל כך בצנעה, עד שכפיכול "ויקשב ה' וישמע", שהקדוש ברוך הוא כפיכול יטה אזנו לשמוע מה שמדברים רמז שבזמן הזה בעונותינו הרבים אין איש שם על לב לדבר דבורים קדושים ועל פן מתבישים שניהם ומדברים על זה בצנעה.

הנה קבלתי ספריו: (א) נפש ישעיה, (ב) מנחת יהודה, (ג) מנחת שלום, (ד) אפיסת מצות השלם, (ה) אכילת מצות ב' ישראל, (ו) זבחו זבחי צדק, (ז) אהלי ישראל - דבר משה. וכפי שראיתי בשער הספרים שחבר עוד ספר חנוך ישראל סבא, ומדריך לצניעות, גדולי ישראל, מזוזת שלום, קדשת בנות ישראל וכו', אשר כל אלה לא ראיתי עד הנה, והיה לי למשיב נפש לרכשם ואם אפשר לשלחם, אשלח מספרי מי בחרות וספר קדשה וצניעות שחברנו בסייעתא דשמיא.

כך דברי ידידו דורש שלומו הטוב באהבה רבה ובנפש חפצה

דנאל פריש

הראשון מס"ח ת"ק - וצריך לומר תק"ל, ושם בע"ב מביא בשם הזוהר הקדוש באדרא שבזמן שבית המקדש קים וכו' ומסים וכבר ומובא בשם הזוהר הקדוש בספר ברית עולם וכו' וזה טעות כי בספר ברית עולם סי' תק"ל מביא מימרא זאת מהקדמת ספר החשוב לב אריה בשם רבותינו זכרונם לברכה עין שם, ומצוה לתקן במהדורה הבאה, כרגע אין הזמן לעון בכל הספרים הנקראים, וכל שכן איני בר הכי להעיר עליהם. רק זאת אכתב שהאירו הספרים ביתי ושמתתי עליהם מאד, והיה מן הראוי לשלם מחירו משלם, רק כפי שמפיר כבודו אותנו קשה לשלם מכאן...

וזה שאנו מבקשים הושענא דביר המצנע, פרוש הושע אותנו במצבנו שאנו עומדים בו, דהדבור הוא מצנע ומכסה מאזני בני אדם, וכשרוצים לדבר דבורים קדושים צריכים להצניע את הדבורים מפני המלעיגים והמסטינים שמתרבים בעת הזאת, ועל כן מתחננים הושע נא.

ובדרך הזה היה עובד את עבודתו הקדושה תורת הסוד בהצנע לכת, דביר המצנע עד שזכה לערך את הזהר הקדוש בפרוש נפלא ויפה עד שכל יהודי פשוט יכול כבר להבין לכל הפחות כפי השגתו, עד שאם יפתח פתח כפתחו של מחט וילמד רק קצת בפרושו היפה יפתחו לו פתח כפתחו של אולם¹⁰¹.

מי יכול לתאר גדל זכותו בשמים, זכה רבים וזכה, בדור הזה דור ביאת המשיח נתרבו על ידו מאות אלפים לומדי זהר הקדוש, וכידוע מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. פי כל קיום העולם תלוי בלמוד הזהר הקדוש.

ובזהר הקדוש פרשת יתרו (פ"ט עמוד ב'): אמר ליה, [רבי שמעון לרבי יודאי] חייך, לית עלמא אלא לאינון חבריא, דמשדלתי באורייתא [חייך, לא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה] וידעין סתימי אורייתא. [ויודעים הסודות שבתורה].

מדברי רבי שמעון אלו מוכח, שלא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה, ולומדים סודות התורה, ומקדשים עצמם בלמוד הסוד בשבת קודש.

פחותה. ולפי פתיחת הלב פן המשכת החכמה לאדם, פי הכל תלוי בלב פי בו משפן הנשמה וכל האיברים נגזרים אחריה, וכן כתב רבי אברהם אבן עזרא (שמות ח' יח), דהלב הוא מלך על כל הגוף, ולכן ברא ה' את לב האדם באמצע הגוף, כמו המלכים שקובעים את משכנם באמצע ארץ ממלכתם.

ב. כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (ערויני נ"ג) אמר רבי יוחנן, לבן של ראשונים כפתחו של אולם, ושל אחרונים כפתחו של היכל, ואנו כמלא נקב מחט סדקית. ונהינו, כל מה שזכו הראשונים לתורה וגדלה, רק מהמת שלגם היה פתוח יותר, ואם לבנו יהא פתוח כאולם גם פן נוכל לזכות ולהשיג. אך אנו שלבנו פתוח נקב מחט סדקית, משום כך השגתנו

ובתקוני זוהר (תקון תשעה עשר דף ל"ח עמוד א' – והבאור מדברי מתוק מדבש בקצור נמרץ): ומי¹⁰¹ שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו... ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, [שתי התורות] הוא ג"ן סדרים, [תורה שבכתב הוא ג"ן פרשיות] שנאמר בו גן נעול אחותי כלה, גן נעול מצד של מ' סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה כנועל דלת בפני לויים, שנאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ובאלו¹⁰² שלא מלויים אותה [בשביל כבוד השכינה] ולא מוסיפים [בשבת השכינה פתוחה ויכולים לבא וללות ולקבל] לשבתות ולימים טובים, היא סתומה להם, [תוספת נשמה יתירה – השכינה סתומה להם מלהאיר להם מקדשת השבת] ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, [פרוהניות ובגשמיות] והיא תוספת של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר בממון, מסתלק ממנו ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני

המוסיף מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתירא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה יתירה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר בממוןא אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף ל"ח ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתירה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא בשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה כנגד מדה, וכל מאן דאוסף בשבת, אז ויכגנה זרועיה תצמיח" (ישעיהו ס"א י"א). אוף הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתירות דזרעין מניה, ויחדון לון לישראל לתתא מזיו כבודה.

ג. ומאן דמנע רזא דעקרא דתרי תורות, כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו... ואלין אינון דאמרין דלא אורייתא אלא כפשטה, ולית בה רזא אחרא, ואינון דו פרצופין, איהו ג"ן סדרים דאתמר בה (שיר ד' י"ב) "גן נעול אחותי כלה, גן נעול..." מסטרא דם' סתומה, ו' איהו נעול בשית יומי דשבוע, הדא הוא דכתב (תזקאל מ"ו א') "היה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח", ובשבת בגין דלא תהא כנועל דלת בפני לוויין, דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע, איהי פתיחא לגבייהו דאינון נשמתין יתירין.

ד. ובאלין דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולימים טובים, איהי סתימא להון, ובגין דא כל

ושכינה יבשה, כף נמועות ממנו ברכות, והוא מדה כנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז "וכגנה זרועיה תצמיח". אף כף גם אצמיח הטובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזרועים ממנו, וישמחו את ישראל למטה מזיו כבודה. ועין עוד בבאור מתוק מדבש, שם, שכידוע צריך להוסיף במאכל ובמשתה לכבוד שבת קודש כף גם צריך להוסיף בלמוד התורה הקדושה בשבת, ועל זה מזהיר הזוהר הקדוש, עין שם דבריו. ולפי דברי קדשו, בשבת קודש מכרח ללמוד זוהר, דאין לך הוספה בלמוד התורה כמו למוד הזוהר בשבת.

הבה נתחזק בלמוד הזוהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלמוד בשבת קודש, שנחשב למאה מליון שנה תורה.

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") - זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מרנא הריח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב, וזה לשונו: כתבו המקבלים זכרונם לברכה: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עד כאן לשון קדשו. רבנו מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו התבטא פעם באזני מקרביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שוה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל". ופסק הגאון הקדוש הפך החיים (קנ"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו זכותו יגן עלינו, מאור עינינו, בעל "הפסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וזה לשון ה"פסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמד

וּלְהַבִּין אֶפְלוּ פְרוּשׁ מֵאֵמֶר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְקוּן לְמַעַלָּה בְּשַׁעַה אַחַת
 מֵהַ שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפֶּשֶׁט שְׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן
 עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמַלְכָּא, וַיְהִי מֵרוּאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים
 רֵאשׁוּנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא. גַּם בְּתִקּוּן ל' כָּתַב (הַכֶּסֶּא מֶלֶךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
 כְּמָה גָּדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלַמִּיד חָכָם לְלַמֵּד קִבְּלָהּ. וְעַנְשָׁם כְּמָה גָּדוֹל אִם
 אֵינָם לוֹמְדִים קִבְּלָהּ וְגוֹרָם אַרְךָ גְּלוּתָא כִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא
 לִיַּצְלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַה אַחַת בְּלַמּוּד הַקִּבְּלָהּ מֵהַ שְׁלֹא נַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד
 חֲדָשׁ יָמִים בְּפֶשֶׁטִי הַתּוֹרָה, כִּי גָּדוֹל כַּחַה לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה. הַעוֹלָה מְדַבְּרֵי
 רְבוּתֵינוּ הַכֶּסֶּא מֶלֶךְ וְהָרִיחַ הַטּוֹב זְכוּתָם יְגַן עָלֵינוּ: דְּהַלּוּמֵד שַׁעַה זֶה־
 הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, כְּלוּמֵד אֶלֶף שְׁנָה פֶּשֶׁט בְּיוֹם חוּל. וּלְפִי זֶה, אִם
 יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶה־הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, הָרִי שְׂזֹכָה לְתַקֵּן כָּל
 הַשִּׁית אֶלְפִין יְמֵי הַבְּרִיאָה [וְכָל הָעוֹלָם מִתְעַלֶּה עַל יָדוֹ]. וּבְנוֹסָף עַל
 כֶּף חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בַּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הַשְּׂמֻחָה) הַמְּבָאָר: דְּלַמּוּד (וְכָל
 מִצְוָה) הַנַּעֲשֶׂה בְּשְׂמֻחָה עֲרַכּוּ כְּפוּל אֶלֶף, יוֹצֵא שְׂפָאֶשֶׁר יְהוּדֵי לוֹמֵד
 בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבְשְׂמֻחָה תּוֹרַת הַרְשָׁב"י - "הַזֶּה־הַקְּדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשַׁעַה
 אַחַת לְעֶרֶךְ שֶׁל מְלִיּוֹן שְׁנָה, (לַמּוּד פֶּשֶׁט בִּימֵי הַחוּל). וְאֵיתָא בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי
 נִתָּן (פְּרָק ג' מִשְׁנָה ו'): רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר... אִם לְמַדְתָּ תּוֹרָה
 בְּשַׁעַת הַרְנוּחַ אֵל תִּשׁוּב לָךְ בְּשַׁעַת הַדְּחָק, לְפִי שֶׁטּוֹב לוֹ לְאָדָם דְּבַר
 אֶחָד בְּצַעַר מִמָּאָה בְּרוּחַ (עִין שָׁם), עַל כֵּן כְּאֲשֶׁר לוֹמֵד בִּיסוּרִים הַכֹּל
 כְּפוּל מָאָה, סֵךְ הַכֹּל לַמּוּד זֹה־הַקְּדוֹשׁ שַׁעַה בְּשַׁבַּת שְׁוָה מָאָה מְלִיּוֹן
 שְׁנָה תּוֹרָה!!! וְשְׁנֵיָה אַחַת שְׁוָה כֶּ-28.000 שְׁנָה תּוֹרָה!!! צֵא וּחְשֵׁב
 בְּלַמּוּד הַזֶּה־הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שְׁנֵיָה הַנֶּךְ מְשַׁמַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וּמְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדֵל נָא כַח ה'".

וּמְדַבְּרֵי הַזֶּה־הַקְּדוֹשׁ מְבוֹאָר: מִי שְׁלֹא רוּצֵה לְלַמּוּד זֹה־הַ מַחְזִיר אֶת
 הָעוֹלָם לְתַהוֹ וּבְהוֹ, וְלֹא יְכוּל לְזַכּוֹת לְנִשְׁמָה יְתִירָה, וּבְפֶרֶט
 בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ חַיִּב לְלַמּוּד זֹה־הַקְּדוֹשׁ, וְרַק מִי שֶׁלוֹמֵד זֹה־הַ הוּא זֹכָה
 לְתוֹסֶפֶת נִשְׁמָה יְתִירָה וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה, וְאִם נִמְנַע, רַחֲמָנָא לִיַּצְלָן
 מִפְּסִיד חֲכָמָתוֹ וּמְמוֹנוֹ וּבְרַכּוֹת מְלַמְעָלָה, מִי הַפְּתִי שַׁיְפִסִיד אֶת חַיּוֹ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

- על מחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמד זהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י עליו השלום, "בדא יפקון מן גלותא" במהרה בימינו אמן.

ועל כן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כלם בתורה תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה¹⁰¹. ובזהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף כד, ב) אמרו: דבגיניה "וקראתם דרור בארץ", ובזכותיה יתקיים בנו הפסוק "ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר".

וידוע מהספרים הקדושים שהנשמה נמצאת כאן כדאיתא בגמרא (שבת דף קנ"ג עמוד א') "אחים בהספידא דהתם קאימנא", שהנפטר נמצא בשעת ההספד. ועוד מפרשים דהתם קאימנא, כלומר שבעולם האמת הוא עומד במדרגתו, ורוצה לעלות מעלה מעלה ולזה מצפה לתורה ומעשים טובים ששולחים לו מהעולם הזה.

באפן הכי נעלה ומקיים ומציל את כל העולם כולו, ומתקשר לנשמת הרשב"י זכותו יגן עלינו, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדשים המלובן, מרא דרזין, מרו רבינו יעקב אבוחצירא זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עד כאן לשונו. וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, (סנה דף מ"ה ע"ב), אמר רבי חזקיהו, אמר רבי ירמיהו משום רבי שמעון בר יוחאי, יכול אני לפטר את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי ועד עכשיו. ואלמלי אלעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו. ואלמלי יותם בן עזריהו עמנו, מיום שנברא העולם ועד העולם. (אמרו) [ואמר] רבי חזקיהו אמר רבי ירמיהו משום רבי שמעון בר יוחאי, ראיתי בני עליה והם מועטים, אם אלף הם, אני ובני מהם, אם מאה הם, אני ובני מהם, אם שנים הם, אני ובני הם.

ה. בספר אור תורה - לקוטים: עוד מבוואר בכמה מקומות בדברייהם, שעקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ה, א) מאי דכתיב, (הושע פרק ח' י') "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים", ותניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה קלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו ממשא מלך ושרים". ואמרו שם מאי דכתיב, (דברים לג, א), "אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדרגתיך", אפילו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם וכו', וכמו שאמרו כל הנתן עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות וכו' (אבות פרק יג משנה ה), כי בזמן שקולו של יעקב וכו', אין הידים ידי עשו וכו' (בראשית רבא פרשה סה, טז), ובפרק חלק (צה ב) שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסק בתורה ובגמילות חסדים וכו', עד כאן לשונו. וכל המזכה את הרבים בלמוד הזוהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים

על פן צריכים אנו להתחזק בדרךכו הקדושים ולקיים רצונו שכל יהודי ילמד זוהר הקדוש כמו שכתוב בספרו שערי זוהר (שער ששי פרק ח' דף רל"ב-ג) בשם ספר דמשק אליעזר שכתב: שמעתי מאבי מורי בעל הזוהר חי ששמע מפה קדוש החוזה מלובלין זכותו יגן עלינו שרצונו הטוב היה שיהיה איש אחד בעולם שיפרש דברי הזוהר הקדוש על פשט פשוט, וכן שמעתי בעצמי מהרב הצדיק הגאון רבי צבי מליסקא שחשקה נפשו לראות בעיניו איזה פרוש על הזוהר הקדוש שיהיה על פשט פשוט, עין שם. ומשמיא קא זכו ליה לקיים רצון צדיקים הקדושים זכותו יגן עלינו.

ולזאת במעמד הקדוש הזה בהתאסף כל בני המשפחה ליומא דהילולא חובה להפיר חשיבות הפנוס הזה, ולדעת פי בינינו מצויה עתה נשמתו הזכה, ומבקשת לעשות עוד ועוד דברים קדושים לטובת נשמתו זכותו יגן עלינו, ומשמים זכו אותי להיות חלק במפעל הקדוש של הפצת הזוהר הקדוש והדפסנו את הזוהר ששה כרכים ב-77 ועל ידי זה זכו הרבה יהודים להכניס את הזוהר הקדוש בביתם וללמוד בו, זאת אומרת שהיו אלפי יהודים בלי זוהר הקדוש בביתם וכן אלפי בתי מדרשות שלא היה להם זוהר הקדוש, והיות שהדפסנו במחיר פחות מעלות הקרן רצו הרבה תורמים לנדב לבתי כנסיות וישיבות את סט הזוהר הקדוש, כמו שכל אחד יכול לראות כמעט בכל בית הפנסת שנמצא שם הזוהר הקדוש, והתלהבו לנדב כדי שלא יהיה בית בישראל שלא ילמדו זהר הקדוש (וזה משתי סבות: א. שזה סכום קטן גם למנדבים. ב. שרואים פנה מסירות נפש שמוכרים פחות ממחיר הקרן אז הם מקבלים חשק גם לעשות במסירות נפש).

ועכשו התכנית שלי הוא כדלהלן שלכבוד יומא דהילולא, שידפיסו את כל הסט מתוך מדבש בכריכה קלה שיוזיל את הוצאות הדפוס כדי לזכות שכל עם ישראל יהגו וילמדו בזוהר הקדוש עם הפרוש הנפלא מתוך מדבש ובלי נדר אני מוכן לקנות 300 סטים הראשונים כדי לזכות את עם ישראל בכל העולם כלו, כי המשיח

כְּכַר מְחֻכָּה עָלֵינוּ, וּבִכְפָּרְט הַשָּׁנָה בְּשֵׁנֵת תּשׁע"א שֶׁהִיא שְׁנַת הַגְּאוּלָּה [וְעַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמְנָה יִישַׁע – וְעַת צָרָה גִימְטְרִיָּה תּשׁע"א 771 וְכֵן גִימְטְרִיָּה בִיֵּאת מְשִׁיחַ] מְכַרְחִים אָנוּ לַעֲשׂוֹת דְּבָר נִפְלָא לְהַצִּילָת עַם יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ הַרְמַח"ל וְהַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ וּר' חַיִּים וַיִּטָּאֵל הַקְּדוֹשׁ וְהַרְש"ש הַקְּדוֹשׁ זְכוּתָם יִגְן עָלֵינוּ שָׂרָק בְּלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ נִגְאָל בְּרַחֲמִים, וְגַם לְפִי דְבָרֵי הַרְמַב"ם שָׂרָק עַל יַדֵּי תְּשׁוּבָה יִגְאָלוּ וְאִם לֹא חֵס וְחֻלִּילָה מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מִלֶּךְ קָשָׁה כְּהֶמֶן, אָבֵל כְּכַר חֲדָשׁ לָנוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי אֵת הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁכָּל הַהוֹגָה בּוֹ חוֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה מִיָּד, וְלֹא צָרִיךְ לֹא יְסוּרִים וְלֹא גְזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְכָל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ שֶׁכָּל מִיָּד יִכְנֹס לְתַבַּת נַח.

וּכְלָנוּ צְרִיכִים אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא לְהַתְעוֹרֵר לְקִנּוּת הַרְבֵּה סְטִים לְהוֹזִיל אֵת מְחִיר הַהַדְפָּסָה שֶׁלֹּא יִהְיֶה בֵּית בִּישְׂרָאֵל בְּלִי זֶהַר הַקְּדוֹשׁ, וְלְהַכְנִיס אֵת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי אֶצֶל כָּל יְהוּדֵי כִי עַל יַדֵּי אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא מַעוֹרְרִים אֵת הַהַשְׁפָּעוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ פְּרָשֶׁת לֶךְ לֶךְ: (דף ע"ז:)^[1]. וְזֶהוּ תַרְגוּמֵהּ הַזֶּה: וּבִשְׁעָה שֶׁיִּצְאוּ מֵה כְּתוּב? לְלַכְת אֶרְצָה כְּנַעַן. שְׂרַצוֹנָם הָיָה לְלַכְת לְשָׁם. מִכָּאן לְמַדְנֵהוּ, כָּל מִי שֶׁמְתַעוֹרֵר לְהַטְהֵר, מְסִיעִים אוֹתוֹ. בֵּא רְאָה שֶׁכֶּךָ הוּא, שֶׁכֵּינּוּן שֶׁכָּתוּב לְלַכְת אֶרְצָה כְּנַעַן, מִיָּד – "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֶךְ לֶךְ". וְעַד שֶׁהוּא הַתְעוֹרֵר בְּתַחֲלָה, לֹא כְּתוּב לֶךְ לֶךְ.

אתערית בקדמיתא, מיך נהורא חנורא שרייא עליה.

ועל דא כתיב (תהלים פג) "אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל". בגין דלא יתפסק נהורא חנורא מעלמא לעלמין. וכן (ישעיהו ס"ב) "המזכרים את ה' אל דמי לכם". בגין לאתערא לתתא במה דישרי אתערוותא דלעילא. וכן כיון דאתער בר נש אתערוותא בקדמיתא כדין אתער אתערוותא דלעילא. תא חזי, כיון דכתיב ויצאו אתם מאור כשדים וגו' מיך ויאמר ה' אל אברם וגו'.

1. ובשעתא דנפקו מה כתיב ללכת ארצה כנען. דרעותא דלהון הוה למיהר תמן. מכאן אוליפנא כל מאן דאתער לאתדכאה מסייעין ליה. תא חזי, דהכי הוא דכיון דכתיב ללכת ארצה כנען מיך ויאמר ה' אל אברם לך לך, ועד דאיהו לא אתער בקדמיתא לא כתיב לך לך.

תא חזי, מלה דלעילא לא אתער עד דאתער לתתא בקדמיתא על מה דתשרי ההיא דלעילא, ורזא דמלה, נהורא אוקמא לא אתאחיד בנהורא חנורא עד דאיהי אתערית בקדמיתא, כיון דאיהי

בא ראה, הדבר שלמעלה לא מתעורר עד שמתעורר למטה בראשונה על מה שישרה עליו אותו שלמעלה. וסוד הדבר - האור השחר אינו נאחז באור הלכן עד שהיא מתעוררת בראשונה. פיון שהיא מתעוררת בראשונה, מיד שורה עליה האור הלכן.

ועל זה כתוב (שם פ"ג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל, כדי שלא יפסק האור הלכן מן העולם לעולמים. וכן (ישעיהו ס"ב) "המזכרים את ה' אל דמי לכם", כדי לעורר למטה במה שתשרה ההתעוררות שלמעלה. וכן פיון שמעיר אדם התעוררות [טובה] בראשונה, אז מתעוררת התעוררות שלמעלה. בא ראה, פיון שכתוב ויצאו אתם מאור פשדים וגו', מיד - ויאמר ה' אל אברם וגו'.

כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמומנין ליה

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש (מקץ קצ"ה): "דבארחא דבעי בר נש למיהך, בההוא ארחא מדברין ליה ממש, כד בעי בר נש לאתדפאה, כמה אינון דמסייעין ליה", ופרוש במתוק מדבש דבדרך שאדם רוצה ללכת, באותו הדרך ממש מוליכין אותו, אדם הבא להטהר, כמה הם המסייעין אותו, שהשם יתברך שולח לו מלאכים קדושים ללוות אותו ולסייע בעדו.

ועוד כבר הבטיח השם יתברך על ידי ירמיהו הנביא (פרק ט"ו י"ט), "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה", ופרש רש"י "ואם תוציא יקר מזולל" - אם תוציא אדם הגון מאדם רשע שתחזירנו למוטב. "כפי תהיה" - שאני גוזר גזרה ואתה מבטלה.

ולומדי הזוהר נקראים מזכיי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מפל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בודאי כחם רב ועצום וברכתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

יהודים יקרים: עתה אנו נזקקים לרחמי שמיא גדולים, יש כמעט אחד וחצי מליון ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מליון היהודים, לכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

ואיתא במסכת ערובין (דף נ"ד עמוד א'): אמר ליה שמואל לרב יהודה, שיננא, פתח פומיך קרי, פתח פומיך תני, כי היכי דתתקיים ביך ותוריך חיי, שנאמר כי חיים הם למצאייהם ולכל בשורו מרפא אל תקרי למצאייהם אלא למוציאיהם בפה, אמר ליה שמואל לרב יהודה שיננא חטף ואכול חטף ושתי, דעלמא דאזלינן מיניה כהולא דמי, אמר ליה רב לרב המנונא בני אם יש לך, [כסף] היטב לך [תתענג] שאין בשאול תענוג ואין למות התמהמה, ואם תאמר אניח לבני חק בשאול מי יגיד לך, בני האדם דומים לעשבי השדה הללו נוצצין והללו נובלין.

ופרש רש"י שם: חטף אכול - אם יש לך ממון להנות עצמך, אל תמתין עד למחר שמא תמות ושוב אין לך הנאה: דעלמא דאזלינן מיניה - גרסינן: כהולא דמי - היום ישנו ולמחר איננו, דומה לחפה שהולכת מהר: אם יש לך - ממון: ואין למות התמהמה - עכוב, כי פתאום האדם מת: חק - מזון: מי יגיד לך - אם נשאר בידם, שמא יאבדוהו: הללו נוצצין - כלומר כשהן גדלין גדילה פונסתן ועושרן עמהן, ואינך צריך להדאג עליהן: והללו נובלין - מתים, לשון והעלה נבל.

וכבר אמר הנביא נחום (פרק ב' י') בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה.

ובגמרא בבא בתרא (דף יא עמוד א'): תנו רבנן, מעשה במונבז המלך שבזבז אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשני בצרת, וחברו עליו

אָחיו וּבֵית אָביו. אָמְרוּ לוֹ, אָבוֹתֶיךָ גָּנְזוּ (אוֹצְרוֹת) וְהוֹסִיפוּ עַל שְׁל אָבוֹתָם, וְאַתָּה (בְּזִבְזוֹת) אוֹצְרוֹתֶיךָ וְאוֹצְרוֹת אָבוֹתֶיךָ? אָמַר לָהֶם, אָבוֹתֵי גָּנְזוּ (אוֹצְרוֹת) לְמָטָה, וְאֲנִי גָּנְזְתִי (אוֹצְרוֹת) לְמַעְלָה, שְׁנֹאֲמַר, (תְּהִלִּים פ"ה) "אֵמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף". אָבוֹתֵי גָּנְזוּ בְּמָקוֹם שֶׁהֵיִד שׁוֹלֵטֶת בּוֹ, וְאֲנִי גָּנְזְתִי בְּמָקוֹם שֶׁאֵין הֵיִד שׁוֹלֵטֶת בּוֹ, שְׁנֹאֲמַר, (שָׁם פ"ט) "צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסָאָךְ". אָבוֹתֵי גָּנְזוּ דְבַר שֶׁאֵין עוֹשֶׂה פִירוֹת, וְאֲנִי גָּנְזְתִי דְבַר שֶׁעוֹשֶׂה פִירוֹת שְׁנֹאֲמַר, (יִשְׁעִיָּהוּ ג) "אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב, כִּי פָרִי מַעֲלִילֵיהֶם יֵאָכְלוּ". אָבוֹתֵי גָּנְזוּ אוֹצְרוֹת מְמוֹן וְאֲנִי גָּנְזְתִי [אוֹצְרוֹת] נְפֹשׁוֹת, שְׁנֹאֲמַר, (מִשְׁלֵי י"א) "פָּרִי צְדִיק עֵץ חַיִּים וְלֶקַח נְפֹשׁוֹת חָכָם". אָבוֹתֵי גָּנְזוּ לְאַחֲרִים, וְאֲנִי גָּנְזְתִי לְעַצְמִי, שְׁנֹאֲמַר, (דְּבָרִים כ"ד) "וְלֶךְ תִּהְיֶה צְדָקָה". אָבוֹתֵי גָּנְזוּ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲנִי גָּנְזְתִי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר, (יִשְׁעִיָּהוּ ג"ח) "אֲזִי יִבְקַע כְּשַׁחַר אוֹרֶךְ וְאַרְכָּתֶךָ מִהֵרָה תִצְמַח וְהֶלֶךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה, כְּבוֹד ה' יֵאֲסֹפֶךָ". זְכוּי הָרַבִּים הִיא הַהֲנָאָה הַגְּדוּלָּה שֶׁאֲפָשֶׁר לַעֲשׂוֹת בְּמָמוֹן שֶׁעוֹשֶׂה פִירוֹת וּפְרִי פִירוֹת לְדוֹרוֹת, וּפְרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרָן קִיָּמַת לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּיָמִים קָשִׁים אֵלוֹ הָעוֹבְרִים עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, ה' יִצִּילֵנוּ, וְאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה בְּמָה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת, ה' יִשְׁמְרֵנוּ. בּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְלַמֵּד בְּדַבְרֵי קְדָשׁוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, הַמְּבַטִּיחַ שְׁבוּזָכוֹת הַקְּרִיאָה בְּסִפְר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אָף לֵאל הַבְּנָה כָּלֵל כִּידוּעַ מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ). וּפְדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק. וְרוֹאִים מְזָה בְּעַלְלִיל שָׂרָק בְּזָכוֹת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסִפְר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מְבַטָּח לָנוּ שְׁנִזְכָּה וְנִגָּאֵל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צָרוֹת וְיִסוּרִים רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן.

כָּבֵר הַגְּעֵנוּ לְמָה שֶׁאָמַר הַנְּבִיא בְּעָמוֹס (פָּרָק ח' י"א-י"ב): "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם ה' אֱלֹקִים וְהִשְׁלַחְתִּי רַעֲב בְּאַרְץ לֹא רַעֲב לֶחֶם וְלֹא צָמָא לְמִים כִּי אִם לְשִׁמְעַ אֶת דְּבָרֵי ה', וְנָעוּ מִיָּם עַד יָם וּמִצָּפוֹן וְעַד מִזְרָח יִשׁוּטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת דְּבַר ה' וְלֹא יִמְצְאוּ".

במציאות אנו רואים זאת שמכל קצוות הארץ דורשים ומבקשים שולחים פקסים ומתקשרים לבקש את דבר ה', לבקש ספרי זוהר קונטרסים, הצמאון הולך וגדל לשמוע את דבר ה'.

ואם יש בדורנו כל כך הרבה אנשים שסימו זוהר הקדוש אלפי פעמים, זה בודאי בזכות הבטחתו של הרשב"י עליו השלום, שהכין רפואה למכה, והכין לנו את הזוהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים בדור האחרון, ועל ידי למוד הזה נזכה לחזר בתשובה שלמה, כי בלי זהר הקדוש אי אפשר לזכות ליראת שמים, כמו שכתבו כל הצדיקים תלמידי בעל שם טוב ועוד.

יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים עוברים, חולפים ביעף... מוסיפים לעצמם מאות שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדושות ש"ס ופוסקים, תלמוד בבלי ומפרשים, אין לנו השגות בחשבונות שמים, ואין לנו צל צלו של משג בהנהגת קודשא בריך הוא, ובכל זאת הזמן תובע: מחלות, עני, תאוונות, שרפות, קאסמים, עצירת גשמים, איום גרעיני רחמנא ליצלן.

אנא אנו באים!?

נחפשה דרכינו ונחקורה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברתה? מדוע התורה הנלמדת, כפיכול, אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים. איך זה שהשכינה בוכה ומיללת והגאולה לא מגיעה?

אמר רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו (תיקוני זוהר, תיקון מ"ג): "ועוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה). - מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין יבין...), בודאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב

וְשִׁבְעַל פֶּה, וְנִחַשְׁב לּוּ, כְּאִילוּ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתוֹהוּ וְכָהוּ, וְגוֹרֵם עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם וְאֶרֶץ הַגְּלוּת!!!” - וְכֵן כּוֹתֵב הַרֶשֶׁב”י הַקְּדוֹשׁ (תְּקוּנֵי זוהר, תְּקוּן ל’): ”אֹי לְאֵלֶּה שְׁעוֹבָדִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּיוֹכֵשׁ, וְלֹא מְשִׁתְּדָלִים בְּלִמּוּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, אֲבוּי לָהֶם שְׁגוּרִמִּים עֲנִיּוֹת, וְחֶרֶב וּבִזָּה (מִלְחָמוֹת) וְהֶרֶג וְאֶבְדָּן בְּעוֹלָם, וּמְסַלְקִים אֶת רוּחַ הַמְּשִׁיחַ”.

כְּדִי לְהִינָצֵל מִכָּל הַפְּרַעַנוּיּוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת וְלִזְכוּת לְגֵאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּרַחֲמִים יֵשׁ צוּרָה בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, זוהר הַקְּדוֹשׁ.

וּמְסֻגָּלִים הַלִּמּוּד וְהַקְּרִיאָה בְּסֵפֶר הַזוהר הַקְּדוֹשׁ לְבִטֹל כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן. כִּי כָּל קִיּוֹם הָעוֹלָם תְּלוּי בְּלִמּוּד הַזוהר הַקְּדוֹשׁ.

הַגְּרָא בְּמִשְׁלֵי (”ב, י”ד), מְבַאֵר גּוֹדֵל הַזְכוּת שֵׁיִשׁ לְמִזְכֵּי הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, אִם שָׁמַע, מְקַבֵּל שְׂכָר עַל כָּל מָה שֵׁיַעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, אִזּוּ מְקַבֵּל כָּל חֵלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׁלֹא שָׁמַע לּוֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֵלֶק הַגִּיהֵנוּם שְׁלוֹ.

וְאִם בְּרַצוֹנָה לְזָכוּת לְעוֹלָמוֹת לְנִצְחָה! ”עֵינִ לֹא רָאִתָּה...” וְלִקְרַב הַגְּאוּלָּה - הַנֶּהָ יְכוּל לְחַלֵּק סֵפֶר ”עֲרַפָּה שֶׁל שְׁעָה”, הַמְּעוֹדֵד וּמְעוֹרֵר לְלִמּוּד זוהר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם, וּבְפֶרֶט בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבִיּוֹם טוֹב.

וְאִם בְּזָכוּתָהּ יִלְמַד אֶפִּילוּ יְהוּדֵי אֶחָד תּוֹרַת הַזוהר הַרִי תִזְכֶּה לְמִילִיּוֹנֵי שָׁנֹת תּוֹרָה, כִּי כָּל הַלּוֹמֵד שְׁעָה זוהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת עוֹלָה לּוֹ לְמֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה, וְאִם תִּכְפִּיל בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה יוֹם טוֹב, לְכָל יְמֵי חַיָּיו, [יְמֵי שְׁנֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים] תִּגִּיעַ לְ 640 מִלִּיאָרְד שָׁנָה תּוֹרָה. וְאִם בְּזָכוּתָהּ יִתְאַרְגֵּן שִׁיעוֹר לְמַנְיֵן יְהוּדִים שִׁילְמְדוּ בְּזוהר הַקְּדוֹשׁ תִּגִּיעַ לְסִכּוּם אֲגָדֵי שֶׁל מִלִּיאָרְדֵי שָׁנִים תּוֹרָה.

וּבְזוהר הַקְּדוֹשׁ (פְּרָשַׁת וַיֵּצֵא קַס”א). כְּתוּב: שֶׁכָּל מָה שְׁנֹתָנִים מְשֻׁמִּים הוּא בְּאֵלֶּף, וְעוֹד כִּידוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיה שְׂכִינָה שְׂרִיָּה, אֶתָּה מְכַפִּיל כָּל מַנְיֵן יְהוּדִים בְּאֵלֶּף. תִּגִּיעַ לְמִסְפַּר שְׁקִשָּׁה מְאֹד לְחֶשֶׁב 6

זיליון ו 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיזקפו לזכותך בודאות!!!

חזינן השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

והלואי שנזכה בשבוע הזה, פרשה זו, בה נגאלו ישראל ממצרים להבטחה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" ונזכה כלנו יחד לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן

ספר

כַּת הַזוּהַר

חלק ג'

עלון אור הזוהר מס' 52

הזוהר והסלם

כ"ק אדמו"ר מהאָלמין
הגה"צ רבי שלום יהודה גראָס שליט"א
נשיא מפעל הזוהר העולמי
מחבר למעלה מאלף ספרים

האדמו"ר המקובל האלוקי
רבי יהודה לייב הלוי אשלג זיע"א
מחבר פירוש הסולם על הזוהר"ק

**הָאָרִיז"ל הַקְדוֹשׁ מְנוּצֵץ בְּנִשְׁמַת אִישׁ אֱלֹקִים, שְׁחֵי בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְפָנַי כַּחֲמָשִׁים שָׁנָה.**

הָאֵם יִדְעַתֶּם? מִי הוּא הִיָּה?

מָה הוּא אָמַר? מָה הוּא כָּתַב?

עוּרוּ וְהִתְעוֹרְרוּ!!! וְהִטּוּ לְבַבְכֶם לְדַבְרֵי אֱלֹקִים חַיִּים

הִבֵּה נִגְמַע בְּצַמְאוֹן אֶת דְּבָרָיו הַקְדוֹשִׁים, שֶׁהֵם מִים חַיִּים לְנַפְשׁוֹתֵינוּ

הַדּוֹאֲבוֹת וְהַעֲיִפוֹת מִיִּסּוּרֵי הַגְּלוּת

"בַּעַל הַסְּלָם" - הָרַב יְהוּדָה הַלּוֹי אֲשֶׁלֶּג זְצוּקֵלֵלָה"ה,

זֶה הִיָּה שְׁמוֹ שֶׁל הָאָדָם הָאֱלֹקִי - עַבּוּר נִשְׁמַת הָאָרִיז"ל אֲשֶׁר

הִתְהַלֵּךְ בֵּינוֹתֵינוּ בְּשָׁנוֹת הָאַרְבָּעִים וְחֵי בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל

הוּא כָּתַב פְּרוּשׁ לְכָל הַזוּהַר הַקְדוֹשׁ, פָּרַשׁ סֵפֶר עַץ חַיִּים שֶׁל

הָאָרִיז"ל, וְעוֹד סֵפָרִים רַבִּים.

מכתב גילוי של בעל הסלם

"יתדע נאמנה, שעדין לא היה מזמן האר"י ז"ל עד היום הזה, מי שיבינו את שיטת האר"י ז"ל, על שרשו וכונן והנהגה ברצון העליון יתברך, וזכיתי לעבור נשמת האר"י ז"ל, לא מפני מעשי הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם ממני עצמי, למה נבחרתי אנכי לנשמה נפלאה זו, שלא זכה בה אדם מעת פטירתו עד היום, ולא אוכל להאריך בענין זה מפני שאין דרכי בזה לדבר בנפלאות" (מרו "בעל הסלם" ז"ע במכתב משנת תרפ"א)

אנו רואים שבעל הסלם העיד על עצמו שהוא זכה לעבור נשמת האר"י ז"ל, והוא זכה להתגלות נבואית של ה' אליו, (ראה למטה עדות אישית ומכתבי התגלות) והוא היה שליח ה' להציל את עם ישראל מחלי הגלות האומה, באמצעות תרופה קדושה ואלקית שנקראת "הזהר הקדוש".

ידוע, שמתוך מדת הרחמים האינוסופית של הבורא, לעמו ישראל, לפני כל דיו או גזרה קשה משמים, עושים חסד עם האדם ונותנים לו הזדמנות לבחור בטוב על מנת לבטל את הגזרה מעליו. ומה שנכון לגבי גזרות הפרט תקף לגבי גזרות הכלל.

לפני הגזרה או "המכה" של השואה האומה, ה' שולח הזדמנות לעמו ישראל לבחור בטוב ושולח "תרופה" עם שליח בדמותו של בעל הסלם, ללכת לקהלות היהודיות בפולין ולומר להם ללמוד זהה הקדוש.

בעל הסלם צפה ברוח קדשו עשרים שנה לפני מלחמת העולם השנייה את השואה ההולכת וקרבה, הוא הלך וזעק ובפני כל הרבנים ויהודי ארופה, הרעיש עולמות כדי שילמדו את הזהר הקדוש, כי ידע שזו התרופה הקדושה להצלת יהודי ארופה מהשואה האומה.

הסטרך אאחך אהיצר הרע, כמובן, מאד מפריעה בבחירה, לבחור בטוב, ומקשה את לבם של ראשי הקהלות היהודיות.

קשה לרבנים להאמין שמרחפת עליהם גזרה כל כך קשה של שואה, זה הרי לגמרי לא הגיוני, וכנגד זה (לשם הבחירה) מצד הטוב, גם קשה להאמין באותה מדה שתרופה רוחנית של למוד הזהר... שאולי שיכת רק לצדיקים, יכול לבטל גזרות.

את התוצאות העגומות של השואה פלנו יודעים

בואו לא נתן להסטוריה לחזור על עצמה!!!

בואו לא נטמן את ראשנו בחול!!!

כמו האדמורי"ם רבנים וראשי ישיבות בפולין,

אי אפשר לברח מהתקווה!

האם זה הגיוני שתפל עלינו פצצת אטום? האם זה היה הגיוני שהיתה השואה?

ה' שוב שולח לנו תרופה... שנקראת הזהר הקדוש.

למה אתם מחכים?

לשם הבחירה של הטוב מתוך הרע.

תמיד יבוא כח נגדי שקול ושלילי שינסה לסתור את הטוב,

מי הוא הטוב? למוד הזהר הקדוש

מי הוא הרע? הסטרא אחרא של דורנו, הערב רב!

הערב רב הם אדמורי"ם ראשי ישיבות ורבנים שמתנגדים ללמוד את הזהר הקדוש בנגוד מחלט לכל דברי שלשלת המקובלים של דורנו, ומעוררים את עיני עם ישראל, טומנים את ראשיהם בחול מהישיעה והגאולה.

1. מכתב גלוי שֶׁל בעל הסֵלֶם זָכָה לְעֵבוֹר נִשְׁמַת הָאָרִיז״ל
2. מכתב התגלות נבואית שֶׁל ה' אֵל בעל הסֵלֶם
3. מסקנות מִמְּכַתֵּב הַתְּגִלוֹת הַנְּבוּאִית
4. דְּגִמָּא לְהוֹכְחָה שֶׁבַעל הַסֵּלֶם הוּא עֵבוֹר נִשְׁמַת הָאָרִיז״ל
5. עַל חֲשִׁיבוֹת לְמוֹד הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ עַל פִּי מְקַבְּלִים

לא נהיה כבת יענה הטומנת ראשה בחול!

נפעל לבטול הגזרות הקשות בכל כחינו!

נלמד הזוהר הקדוש ויתבטלו כל הקטרוגים מעלינו!

נספח 1

מכתב שכתב בעל הסולם:

י"ת צ"ע נאמנה, שעציון לא
היה מלמך האר"י ז"ל ע
היום הזה, מי שביין את
שטת האר"י ז"ל, ע"שורשו
וכי והנה ברצון העליון
י"ת, צייתי אביור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני אע"פ
הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם למני עצמי,
אמה נבחרתי אנכי אנשמה נפלאה זו, שלא צכה
בה אצם אע"פ פטירתו ע"ד היום, ולא אוכל אהאריק
בענין זה לפני שאין דרכי בזה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

מכתב גילוי נש"ל "בעל הסולם"

ותדע נאמנה, שעדיו לא היה מזמן האר"י ז"ל עד היום הזה, מי שביין את שיטת האר"י ז"ל, על שרשו
וכי והנה ברצון העליון יתברך, זכיתי לעבור נשמת האר"י ז"ל, לא מפני מעשי הטובים, אלא ברצון
עליון, שנשגב גם ממני עצמי, למה נבחרתי אנכי לנשמה נפלאה זו, שלא זכה בה אדם מעת פטירתו עד
היום, ולא אוכל להאריך בענין זה מפני שאין דרכי בזה לדבר בנפלאות"

(מרן בעל הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"א)

נספח 2

מכתב התגלות נבואית של השי"ת אל בעל הסלם

"ויהי בתוך שני המלחמה בימי הטבח האיום, ואני תפלה, ואבך בכי רב כל הלילה. ויהי פעלות הבקר והנה אנשי העולם כלו כמו מקבצים בקבוץ אחד לפני דמיוני, ואיש אחד מרחף ביניהם בראש חרבו על ראשיהם, מצליף כלפי ראשיהם, והראשים פורחים למרום וגויותיהם נופלים לבקעה גדולה מאד ויהיו לים של עצמות.

והנה קול אלי: אני אל שדי המנהיג לכל העולם כלו ברחמים מרבים, שלח ידך ואחז בהחרב כי עתה נתתי לה עצמה וגבורה. ותלבישיני רוח ה' ואחזתי בהחרב, ותכף נעלם אותו האיש והבטתי היטב על מקומו ואיננו, והחרב ברשותי לקניני הפרטי.

ויאמר ה' אלי: שא רגלך ולך לה ממולדתך אל ארץ החמדה ארץ האבות הקדושים, ואעשה שם לחכם גדול ועצום, ונברכו בה כל גאוני הארץ, כי אותך בחרתי לצדיק ויחכם בכל הדור הזה, למען תרפא את שבר האנושי בישועה של קימא, ואת החרב הזה תקח בידך ותשמור עליה בכל נפשך ומאודך, כי היא האות ביני וביניך אשר כל הדברים הטובים האלו יתקיימו על ידיך, כי עד עתה עוד לא היה לי איש נאמן כמותך, למסור לו החרב הזאת, ועל כן עשו החובלים מה שעשו, ומעתה כל מחבל אשר יראה את חרבי בידך, תכף יתעלם ויתבער מהארץ.

ואסתר פני כי יראתי מלהביט לעמת הדובר בי, והחרב שהייתה למראה עיני דמיוני כמו חרב פשוטה של ברזל, בדמות משחית נורא, הנה נתהפכה ברשותי לאותיות נוצצות השם הקדוש "אל שדי" אשר ברק זיווים מלאה אור ונחת והשקט, ובטח את כל העולם כלו.

ואומר (ה) אל לבי: מי יתן ואקנה לכל דרי העולם מטופס (מטפה / מאפס) טהרה של החרב הזאת, כי אז ידעו שיש נעם ה' בארץ.

ואשא עיני והנה ה' נצב עלי ויאמר אלי: אני אל אלקי אבותיך, שא נא עיניך מהמקום אשר אתה עומד לפני ותראה כל המציאות אשר המצאתי יש מאין, עליונים ותחתונים יחד, מראש מתחילת יציאתם לגלוי המציאות, ועד כל המשך זמן בסדרי התפתחותם, עד יבואו על גמר מלאכתם כראוי, למעשה ידי להתפאר. ואראה ואשמח מאד על הבריאה הנהדרה וכל מלאכה, והענג והטוב אשר כל באי הארץ מתענגים עליה, ואודה לה'.

אז אמרתי לה': לפניך נעבד ביראה ופחד, ונודה לשמך תמיד כי מאתך לא תצא הרעות והטוב, אכן שלשלת של נעם ערוכה לפנינו מראש עד סוף, ואשרי הדורכים על עולמך, אשר הכינות להם לנעם ועדן וכל טוב, אין שום גפתל ועקש בכל מעשי ידי העליונים ותחתונים יחד. ונמלאתי חכמה נהדרה, ועל כלם חכמת השגחתו הפרטית בתכלית. כן הלכתי והוספתי חכמה יום יום ימים רבים שמונים ומאת יום.

בימים האלה עלה על לבי לערף תפלה לה' לאמור: הן נמלאתי חכמה יותר מכל הקדמונים ואין דבר בעולם אשר יפלא ממני, אולם את דברי הנביאים וחכמי ה', איני מבין כלום, גם השמות הקדושים ברפם לא הבנתי, והרהרתי: הנה ה' הבטיח לי חכמה ודעת, עד להיות למופת בין החכמים והנבראים, ואני עדין את שיחתם איני מבין.

ובטרם אקרא והנה ה' שורה עלי ויאמר: הן תראה חכמתך והשגתך למעלה למעלה, על כל

החכמים אשר היו בארץ עד הנה, ומה שאלת(י) ממני ולא נתתי לה? ולמה תדאיב את רוחך בהכנת דברי הנבואה, שאינך מספק שדבריהם נאמרים מתוך קטנות מהשגתך, האם תרצה שאוריך ממדרגתך, ואז תוכל להבין את כל דבריהם כמותם?

והחרשתי ושמחתי בהתפארות רחבה ולא עניתי דבר.

אחרי זה שאלתי את ה': הלא עד הנה לא שמעתי דבר על קיום גייתי, וכל הטובות והיעודים הגיעו לי מתוך רוחניות בלבד, ואליה הכל מיעד, ואם כן מה יהיה שבגלל איזה מחלה או פגעי הגוף יתבלבל שכלי ואחטא לפניך, האם תשליכני מלפניך ותאבד את כל הטובה הזאת, או תענישני?

וישבע לי ה' (הן כבר באת על תכילתך, ולכל פשעיך סלחתי והחסד הנה) בשמו הגדול והנורא ובכסאו הנצחי, כי לא ירפה חסדו ממני בנצחיות, ואם אחטא, ואם לא אחטא, חסדו וקדושתו לא יסור הימני לנצח, ושמעתי ושמחתי מאד.

ובמלאת הימים האלה הקשבתי קשב רב לכל היעודים וההבטחות שנועדתי מאת ה', ולא מצאתי בהם ספוק ולשון איך לדבר אל בני העולם, ולהביאם לחפץ ה' אשר הודיע(י)ני, ולא יכלתי להתאפק לטיל בין בני אדם הריקים מפל, ודוכרים סרה על ה' ועל בריאתו, ואני שבו(ו)ע והלל הולך ושמח, וכמו מצטחק על האמללים האלה, ונגעו אלי הדברים עד הלב.

אז הסכמ בלבי - יהיה מה שיהיה ואפילו ארד ממדרגתי הרמה, הנני מוכרח לשפוך תפילה חמה לה', לתן לי השגה ונעת בדברי נבואה וחכמה ולשון להועיל את בני העולם האמללים להעלותם לדרגת החכמה והנעם כמותי. והגם שידעתי מאז שאסור לי להדאיב רוחי עם כל זה לא התאפקתי, ושפכתי שיח ותפלה חמה מאד.

ויהי בבקר ואשא עיני וראיתי יושב בשמים ישחק עלי ועל דברי ויאמר לי: מה אתה רואה? ואומר אני רואה ב' אנשים מתאבקים יחד, אחד חכם ושלם בכל עוז, והשני קטן וטפוש כמו קטן שגולד, והשני חסר טעם, הקטן והחלש, מפיל את הגבור והשלם.

ויאמר לי ה': זה הקטן גדול יהיה. ויפתח הקטן את פיו ואמר לי איזה פסוקים בלתי מוכנים לי כל צרכם, אמנם, הרגשתי בהם כל אוצרות החכמה והנבואה הנהוגה בין כל נביאי אמת, עד שידעתי כי ענה לי ה', ונתן לי מהלכים בין כל הנביאים וחכמי ה'.

ויאמר לי ה': קום על רגלך והבט לרוח מזרחית קדמה, ונשאתי עיני וראיתי אשר הקטן הלך ברגע אחת נתרומם והשנה את עצמו וקומתו לקומת הגדול, ועדיין היה חסר טעם ושכל כמקדם ונפלאתי מאד.

אחר זה היה דבר ה' אלי במחזה לאמור: שכב על צדך הימנית, ואשכב על הארץ, ויאמר לי: מה אתה רואה? ואומר: אני רואה גויים ולאמים רבים מאד מתנשאים ונאבדים ומראיהם משחת מאדם, ויאמר לי ה': אם תוכל לתן צורה לכל הגויים האלה ולהפיח בהם רוח חיים, אז אביאך אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיך לתת לה, וכל יעודי יתקיימו על ידך.

(העמק התגלות נבואית מתוך כתב יד קדשו של מרן בעל "הסלם" זי"ע).

